

Β Α Κ Χ Ι Κ Ο Ν.

Περὶ μέλλοντος μιλεῖτε;
 Φίλοι μου παραλογίτε.
 Δὲν θὰ ἠξέυρω, δὲν μὲ μέλλει
 Ἄς τὰ φέρῃ ἢ τύχη ὡς θέλει.
 Τίς ἢ ὠφέλεια νὰ πασχίζω
 Μέρα νύκτα νὰ φροντίζω,
 Πῶς νὰ κάμω νὰ κερδίσω
 Τόνα ἢ τ' ἄλλο νὰ ἀποκτήσω,
 Ποῦ ἂν θελήσω ἢ δὲν θελήσω
 Πρέπει εἰς ἄλλους νὰ τ' ἀφήσω;
 Αὐτὸ βέβαια, τῇ ἀληθείᾳ
 Εἶναι τρέλα καὶ μωρία.
 Κάλλιο ἀξέγνοιαστα νὰ πίνω
 Παρ' ὑπέρπλουτος νὰ γίνω.
 Κάλλιο εἶν' ἤσυχο κρασάκι
 Παρὰ δόξης τὸ φαρμάκι.
 Κάλλιο φίλων συντροφία
 Παρὰ πλούσια Βασιλεία.
 Τὸ τραπέζι ἐταιμασμένο,
 Τὸ ποτήρι γεμισμένο
 Οταν ἔχω ἀπὸ κρασάκι
 Καὶ μία κόρη ὠραία παράκει,
 Τότε ὁ Κόσμος ἄς χαλάσῃ
 Ἄς γνοιασθῇ ὅποιος θὰ τὸν φτιάσει.
 Τρώγω, πίνω, τραγουδάω
 Καὶ τὸν Βάκχον χαιρετάω:

Τὴν ὠραίαν σφίτοαγκαλιάζω
 Κ' εἰς τὰ μάτια τὴν τηράζω,
 Τὴν φιλῶ ἀπαλᾶ ἀπαλᾶ
 Εἰς τὰ χεῖλη τὰ γλυκὰ,
 Κι' ἂν αὐτὴ μοῦ δευτερώσῃ
 Καὶ τὰ χεῖλη μοῦ πυρώσῃ
 Τότε ἀμέσως πλέον φωνάζω
 Τὸν ξανθὸν Ἔρωτα κράζω
 Καὶ μ' αὐτῶν τὴν συνοδείαν
 Εκτελῶ τὴν συμφωνίαν.
 Ποιὰ σὲν Κόσμο ἄλλη ζωὴ
 Εἶν' καλῆτερη ἀπ' αὐτῆ;
 Ἄν ὑπάρχῃ εὐδαιμονία
 Εἶναι τούτῃ ἐν ἀληθείᾳ.
 Ἄς χαροῦμεν λοιπὸν φίλοι
 Ὅσον καίεται τὸ κανδύλι
 Διότι ἀφ' οὗ καὶ αὐτὸ σβεσθῆ
 Θὰ γενεῖ ὅτι θὰ γενεῖ.